

at en Mand kan have Øvner til at holde ndmærkede Taler, være inde i Retorikken og tale saaledes, at han fængsler alle om sig, og man kan endda sige, at trods hele den kunstnerisk glimrende Tale kan han endda være en Gøgler i Politikken. — Hvad vil der da vindes ved det Forslag, der er stillet af de 15 Medlemmer, om hvilket der er talt saa meget, hvad vilde der vindes til Dphjælpsning af vi Provinsboeres Kunstfars og til at afværge den Gemytlighed, hvori vi nu gaa og til Bortryddelse af Gøglet. Jeg sætter altsaa, at en Teaterdirektor faar de 20,000 Kroner, og han begynder at engagere. Selvfølgelig har han Øvne til, naar han har 20,000 gode Kronestykker paa Kommen, at fikre sig enhver som helst Kraft ved de andre Selskaber, som han ønsker sig, han har Øvne til at hyde over, og enhver Direktør, der staar med et sammenspillet Selskab om sig, vil være udsat for at faa alle sine gode Kræfter pillede bort af det statsunderstøttede Selskab. Paa samme Vis vil det staa med Hensyn til Repertoiret lige overfor ethvert nyt Stykke, han vil kunne møde hos Digteren og sige: Dette Stykke koster jeg; og han kan jo stille bedre Betingelser, han har Statsstiftud, han kan betale mere end de andre Selskaber, der skulle virke uden at faa de 20,000 Kroner. Naar altsaa Sæsonen begynder, kunne de øvrige 3—4 respektable og gode Selskaber se deres Kræfter, som de skulle holde sig til, og om hvilke de andre skulde samles og som de skulle støtte sig til, pillet væk. De have set ethvert Stykke, de ønske at opføre, købt af en anden; de maa i det hele tænke Nivauet, nøjes med tarvelige Kræfter og et tarveligt Repertoire, og under disse Bilkar skulle de faa konkurrere med det statsunderstøttede Selskab, og det vil altsaa sige, at de selv ere nødte til at gaa adskillige Trin ned. De ere nødte til at nøjes med de tarvelige, uprøvede og daarlige Kræfter efter at have set deres bedste Kræfter gaa over til et andet Selskab, og ligesaa vil det gaa med Repertoiret. Det vil altsaa kun bidrage til yderligere at drage de smaa Selskaber ned i Stebet for at højne Kunsten. De Selskaber her, der nu eksistere, ville i Virkeligheden blive traadte adskillige Trin ned, de ville komme langt under det Standpunkt, de nu have naaet.

Men saa have vi til Gengæld de statsunderstøttede, disse færende Svende, som det ærede Medlem talte om, der maaste kun rulle Landet rundt og en Gang kunne vise Provinsboerne virkelig god Komædie, som det ærede Medlem udtrykte sig. De skulle rejse rundt og spille og skulle saa siden følges af denne nye Slags Margarineinspektører, som det ærede Medlem omtalte i Gaar, at vi skulle have, Kontrollører, som skulde rejse bag efter og undersøge med nye Standardprøver, undersøge baade Reper-toire, Spil og Sicenssættelse, og om de enkelte Kræfter passede med den sædvanlige Standardprøve. Der skulde naturligvis være forskellige, en enkelt kan ikke gøre det, thi er det saaledes, at forskellige Djne kunne se forskellig paa Smørtabellernes Farve, gælder det jo ganske særlig, naar det er Kunst, der skal ses paa. Det kan ikke nytte at sende en Mand, der særlig har Interesse for Romantik, eller een, der særlig har Interesse for Realisme, der maa sendes et helt Kompagni Inspektører, der skulle sendes bag efter og holde Kontrol og Udftig med Selskabet. Dette med de færende Svende, der skulle rejse omkring, tror jeg for øvrigt ikke i væsentlig Grad vil hjælpe til, at dette Selskab kunde hyde god, vel indstuderet og omhyggelig Komædie. Tværtimod, denne Færen omkring paa Jærnbane, Hoteller og slikt vil snart føre til, at Direktøren i Stebet for at indstudere nye Stykker vil indstudere et Par Paradestykker; mere behøves der ikke, da han hurtig rejser videre. Disse Stykker vil han saa knalde væk i de Byer, han kommer til osv. Han skal ikke just højne Kunsten paa den Maade. Saa vil det for Resten ogsaa vise sig straks, at det vil have mange praktiske Bænseligheder, naar et saadant Selskab skulde rejse om og give god Komædie for 20,000 Kr. Det vil slet ikke kunne lade sig gøre. For det første vil Direktøren, der har faaet denne Guldfugl, ikke mene, at disse 20,000 Kr. skulle lægges omkring paa alle Jærnbaner, alle Hoteller og dyre Teatre, og de ville blive dyre, naar de skulle lejes for kort Tid. Nej, Meningener, at en god Slump af de 20,000 Kr. skal følge med ham tilbage til Kjøbenhavn, naar Sæsonen er sluttet. Og han maa da holde sig til de store Byer, thi det er klart, at det er umuligt for ham at holde det gaaende